

یاران محبوب

یاران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابھی

همانگونه که میدانیم تاریخ امر الهی همواره مملو از حوادث و ابتلائات بسیار بوده و دوره های بسیاری از بحران و پیروزی را سپری نموده است. در بسیاری از آثار مبارک که نتایج استقامت در برابر این بلاها مورد اشاره قرار گرفته است. گاه تأثیراتش بر اعلاء امر الهی مطرح گردیده است و گاهی نیز تأثیر ابتلائات و امتحانات بر افراد احباء و حیات روحانیشان مورد نظر بوده است. در این برنامه به زیارت آثاری میپردازیم که تأثیر استقامت در بلاها را بر پیشرفت و اعتلاء امر مبارک بیان مینماید و آثار شگرف آن را متذکر میدارد.

جانتان خوش باد

حضرت ولی محبوب امرالله میفرمایند:
نفس بلا و اذیت و جفا به نصوص الهیه مههد سبیل است و مذکر و منبه نفوس غافله. باید شکرانه نمود و مطمئناً
بفضله و حکمته و قدرته به جبل صبر و شکیبائی تمسک جست.

گلزار تعالیم ص ۹۰

عنوان: مخالفت با امر الهی امکاناتی برای پیشرفت آن فراهم می سازد

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- قسمتی از لوح مبارک سلطان ایران

۴- لوح مبارک حضرت بهاءالله

۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۶- هر قدر خواستند این سراج الهی را خاموش کنند، روشن تر شد

۷- هبوب عواصف شدید سبب نزول برکات سماویه گردید

۸- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۱ شهریور ۱۴۰۱

۹- شور و مشورت

۱۰- اخبار و بشارات

۱۱- برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۲- انس و الفت

۱۳- ذکر دسته جمعی

۱- مناجات شروع

الهی الھی سراج امرت را به دُهن حکمت برافروختی، از اریاح مختلفه حَفطش نما سراج از تو، زُجاج از تو، اسباب آسمان و زمین در قبضه قدرت تو، امرا را عدل عنایت فرما و علما را انصاف، تویی آن مقتدری که به حرکت قلم امر مبرمت را نصرت فرمودی و اولیاء را راه نمودی. تویی مالک قدرت و ملیک اقتدار. لا اله الا انت العزیز المختار.

ص ۳۴۱ ادعیه حضرت محبوب

۲- مناجات دوم

ای حی توانا و مولای بی همتا تو دادرس ضعفائی و یگانه ملجاء اولیا، پناه خسته دلانی و دستگیر هر درمانده بی نوا... تو دانی که در ماندگان را صبر و قراری نمانده و زمام تدبیر از کف برفته، پس ید اقتدار از جیب مشیت برون آر و آمال... عزیزانت را در عرصه شهود جلوه ده. جز تو نداریم، جز تو نخواهیم، جز تو نشناسیم، بر عون و عنایت متوکلیم و به وعود حتمیه ات شاد و مطمئن. ای بیننده شنوا، قدرتی بنما و فرجی عطا کن... خاصانت را از قید اسارت پر ملال برهان و بر مسند رفعت بیزوال بنشان. سراج آزادی وجدان را در قلب آن سامان برافروز و ظلام دیجور اوهام را محو و زائل کن، تا انجمن روحانیان در آن بلدان، نفس راحتی بر آرند و حیاتی تازه جویند. دوره ای جدید از سر گیرند و بساط تبلیغ به آزادی و شادمانی بگسترانند... اسم اعظم را مُشهر در آفاق گردانند و عالم ادنی را مرآت جهان بالا نمایند. توئی مجیر توئی دستگیر توئی مقتدر و توانا

توقیعات مبارکه (۱۹۲۶-۱۹۲۲) صص ۲۹۰-۲۸۷

۳- قسمتی از لوح مبارک سلطان ایران

حضرت بهاء الله میفرماید:

فَوَنَفْسَهُ الْحَقَّ لَا أَجْزَعُ مِنَ الْبَلَايَا فِي سَبِيلِهِ وَلَا عَنِ الرِّزَايَا فِي حُبِّهِ وَرِضَائِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ الْبَلَاءَ غَادِيَةً لِهَذِهِ الدُّسُكْرَةِ الْخَضْرَاءِ وَذُبَالَهُ لِمَصْبَاحِهِ الَّذِي بِهِ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ..... وَنَسَّأَلَهُ بَانَ يَجْعَلُ هَذَا الْبَلَاءَ الْأَدْهَمَ دَرَعًا لِهَيْكَلِ أَمْرِهِ وَبِهِ يَحْفَظُهُ مِنْ سَيُوفِ شَاحِدِهِ وَقُضِبِ نَافِذِهِ لَمْ يَزَلْ بِالْبَلَاءِ عَلَا أَمْرُهُ وَسَنَا ذَكَرَهُ هَذَا مِنْ سُنَّتِهِ قَدْ خَلَّتْ فِي الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ وَالْأَعْصَارِ الْمَاضِيَةِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ الْقَوْمَ مَا لَا يَفْقَهُونَهُ الْيَوْمَ إِذَا عَثَرَ جَوَادُهُمْ وَطُوى مِهَادُهُمْ وَكَلَّتْ أَسْيَافُهُمْ وَزَلَّتْ أَقْدَامُهُمْ.....

۴- لوح مبارک حضرت بهاء الله

به نام مبین دانا

انشاء الله از باده اراده الهیه بنوشید به شأنی که جمیع اراده‌های عالم را در ظل اراده حق فانی و معدوم مشاهده نمایید. بسیار محبوب است نیستی محض، عند هستی مطلق. تفکر نماید که چه مقدار از بلایا و رزایا که متتابعاً و مترادفاً به حق و احبای او در این ظهور اعظم وارد شده و از حمل این مشقات، مقصود ارتفاع امر الهی و ارتقاء ظهور اراده سبحانی بوده. در این کور ملاحظه شد که این همج رعاع گمان نموده اند که به قتل و غارت و نفی احبای الهی از بلاد، توانند سراج قدرت ربانی را بیفسرند و شمس صمدانی را از نور باز دارند. غافل از این که جمیع این بلایا به منزله دهن است برای اشتعال این مصباح. کذلک یدل الله ما یشاء و انه علی کل شیء قدير

۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هر چند بلایا و محن از برای بشر عذاب گرانست، ولی چون جام لبریز در سیل جانان، شیرین و لذیذ، فی الحقیقه صدمات شدید وارد، ولی چون در راه خدا بود عین هدی بود و سبب اعلاء کلمه الله. هر چه بود گذشت ولی نتایج مقدسه اش الی الابد باقی و برقرار. از فضل و موهبت حضرت احدیت امیدوارم که یاران الهی از محبت جمال باقی، بلایا را عطایا دانند و رزایا را موهبت کبری شمروند.

مکاتیب عبدالبهاء جلد ۸ صفحه ۸۵

۶- هر قدر خواستند این سراج الهی را خاموش کنند، روشن تر شد

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

شخصی که خود صادق نباشد و جز امنیت و غرض ذاتی هیچ قصد تربیت و ترقی نوع انسانی نداشته باشد و جانفشان سبیل الهی نگردد، چگونه ملتی را از حَیْضِ ذَلَّتْ به اوج عزت و سعادت رساند و نفوذ کلمه طیبه اش در قرون عَدیده سبب تبدیل اخلاق و تحسین صفات و تعدیل اطوار و اتحاد امم مختلف گردد. مدعی و طالب دنیا از بلایا و تعدیات ملل مُتَهاجمه در حال مغلوبیت کبری به کلی مقاصدش محو و نابود شود؛ به مجرد موت اراداتش فوت گردد و شجره آمالش از بیخ و بُن کنده شود. بالعکس، یکی از معجزات کلمه الله و آیات باهره مدعیان من عندالله این است که با وجود ظلم اعداء و قتل و زجر و بلا، روز به روز امرشان نافذتر شود؛ ذَلَّتْ، سبب عزت گردد؛ اسارت و حبس، حکم آزادی و نجات یابد.

ملاحظه نمودید در ایران چه بلایا و مصائب شدید ای بر این امر وارد شد. ایرانیان چنان گمان کردند که این امر اساس بشری است و به محض تعرضات دولت و ملت از صفحات قلوب ذکرش محو و فراموش خواهد شد. نفهمیدند که تعرض و بلا و قتل نفوس و شهادت عظمی مزید نفوذ امرالله و اعلاء کلمه الله خواهد گشت. لذا هر قدر خواستند این سراج الهی را خاموش کنند، روشن تر شد. اگر در امریکا یا بلاد اروپا تعرض می نمودند، یا مرا حبس می کردند یا به صلیب می زدند، البته نفوذ این امر شدیدتر می شد. پس، کیفیت ظهور مظاهر مقدسه با نفوس ریاست طلب به کلی برعکس است و به هیچ وجه مشابهت به یکدیگر ندارند و در عالم وجود نفوذ امرالله و قوه کلمه الله را نظیر و عدیلی نه." (بدایع الآثار، ج ۲، ص ۲۱۲-۲۱۳) ان حضرت عبدالبهاء از بدایع الآثار

۷- هبُوب عَواصف شدیده سبب نزول برکات سماویه گردید

حضرت ولی امرالله میفرماینده:

حال چون به نظر دقیق ملاحظه نماییم معلوم می شود که این صرصر حوادث و شدائد با آنکه به صورت ظاهر علت تشویش و اضطراب دوستان و موجب تشتیت و تفریق شمل یاران و مورث حدوث بلایای فراوان گردید و از جانب اعداء به ظهور علائم دُھول و انحطاط و بروز آثار ضعف و انحلال، تلقی می شد، نتوانست از پیشرفت و تقدّم آیین الهی جلوگیری نماید و یا از وحدت و جامعیت آن بکاهد. بلکه بالعکس هبُوب عَواصف شدیده سبب نزول برکات سماویه گردید و حدوث مصائب و فتن علت شمول تأییدات لاریبیه شد و موجب تحقّق وعود و بشارات ربّانیه. ارکان و دعائم جامعه تشیید پذیرفت و حزب مظلوم از لُوث نفوس نا لایقه تطهیر شد نطاقش توسعه یافت و آثار غلبه و سَطوتش نمودار گردید و استحکام قواعد و مبادیش در انظار جهانیان واضح و لائح آمد و مفهوم و حقیقت آن محن و رزایا نزد اهل دانش و بینش آشکار گردید و یار و اغیار به اهمیّت و ضرورت آن پی بردند و کمتر موردی بود که این قضایای مُبرمه الهیه حکمتش از انظار مستور و نتایج بهیئه خطیره اش از قبل و بعد، از افئده منیره صافیه مخفی و مکتوم باقی مانده باشد.

ص ۴۳ زر و آتش

۸- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۱ شهریور ۱۴۰۱

همانطور که واقفید، معهد اعلی در پیام‌ها و دستخط‌های خود فداکاری، شکیبایی و استقامت احبای جان فشان مهد امرالله در رویارویی با تزییقات، محدودیت‌ها و چالش‌های بی‌شمار در چند دهه اخیر را به کرات ستوده‌اند و ثمرات و دست‌آوردهای استقامت سازنده آن عزیزان که منجر به آغاز استقرار پایه‌های تمدنی روحانی در آن خطه نورا گردیده را توصیف نموده‌اند، تا آنان به نتایج درخشان پایداری و فداکاری‌های خود که حقیقتی است روحانی، مسلم و غیر قابل انکار و قوف کامل داشته باشند. بنابراین اقامت، استقامت و خدمت در آن کشور مقدس علی‌رغم تزییقات لا تحصی و محدودیت‌های فراوان رانمی‌بایست خدای ناکرده «اتلاف عمر» تلقی نمود و ثمرات آن را ناچیز پنداشت. حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند: «انسان چه قدر بزرگوار است اگر در ره پروردگار پیوید و چه قدر جمیل است اگر نور الهی در جبین بتابد و چه قدر داناست اگر از عالم ملکوت خبر گیرد و چه قدر تواناست اگر در سبیل الهی استقامت نماید» (منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء، ج ۲، ص ۸۹)

گزارشات دریافت شده از سرزمین مقدس ایران نمایان‌گر تشدید بی‌عدالتی و ظلم بی‌امانی است که پیروان حضرت بهاء‌الله در آن خطه مبارکه از زمان تجلی اولین فروغ آفتاب حقیقت که از افق آن کشور برآمد تا به امروز با آن مواجه بوده‌اند. این اخبار حاکی از انواع مختلف تبعیض و تعرض به ابتدایی‌ترین حقوق شهروندی بهائیان اعم از دستگیری بی‌گناهان و فشارهای شدید بر آنان، هتک حرمت و حمله به خانه‌های شخصی، غصب املاک و اموال و تخریب منازل، و محروم نمودن جوانان بهائی از تحصیلات عالی است و حتی چندین مورد جلوگیری از امرار معاش افراد را نیز در بر می‌گیرد. افسوس و هزار افسوس که تعصبات جاهلانه و کینه‌های دیرینه، قلوب بعضی از مسئولین را چنان تسخیر نموده که واقعیت و حقیقت را به کلی رها نموده‌اند و با توسل به زور و قدرت و با اتکا به مقام و منصب، بساط جبر و ظلم و حرص و طمع پهن نموده، نه تنها حقوق حقه بهائیان آن مرز و بوم را سلب کرده‌اند بلکه با اشاعه اکاذیب و مفتریاتی علیه جامعه شما که دیگر هیچ نفس منصف و مطلعی به آن اعتناء نمی‌نماید و با عنوان نمودن اتهاماتی پوچ و بی‌اساس که دیگر هیچ عقل سلیمی حتی یک عبارت ضد و نقیض و بی‌معنای آن را جدی نمی‌گیرد، باعث خسران و زیان به حیثیت و اعتبار خود در انظار عموم گشته‌اند. چه عاملی جز تعصب و غرض و کینه و عناد می‌تواند فهم و خرد را این چنین ساقط کند و سبب انتشار کلمات و اظهاراتی بدین درجه سست و بی‌عنصر گردد که طفل سبق‌خوان را فریب نمی‌دهد تا چه رسد مردم بادرایت و پرذکاوت ایران را. ناراستی و بهتان در چنین ابعادی وسیع گناهی است کبیر و نشر این مفتریات نامعقول اهانتی است عظیم به هوش و عقل ایرانیان و به سخره گرفتن جمیع جهانیان.

....شاید برای نسل جوان که در طول حیات خود شاهد آگاهی روزافزون هم‌وطنان بوده‌اند این امر محسوس نباشد، ولی آنان که اوضاع و احوال سالیان قدیم و جو حاکم بر اجتماع را در زمان‌های پیشین به یاد دارند و بی‌اطلاعی عمومی و جدایی‌های گذشته را به خاطر می‌آورند بدون شک به بیداری فزاینده مردم شریف آن سرزمین که در فرهنگ خویش همیشه کرامت انسانی و تساوی شهروندان را ارج می‌نهاده‌اند با حیرت و شگفتی می‌نگرند که چگونه در مدتی چنین کوتاه تغییری چنین عمیق مقدر و میسر شده و در بین بسیاری از ایرانیان حقیقت مقاصد و اهداف بهائیان و تعلق‌شان به آن سرزمین مقدس معلوم گشته، اصول عقایدشان بیش از پیش شناخته شده، و ماهیت تلاش و مساعی آنان برای خدمت به اجتماع و ترویج وحدت عالم انسانی که پایه اصلی و شالوده همه تعالیم حضرت بهاء‌الله است آشکار و مبرهن گردیده است.

۹- شور و مشورت

بیت العدل اعظم الهی در پیام مورخ ۸ تیر ۱۳۸۵ میفرمایند:

یکی از ارزشمندترین ثمرات فداکاری‌ها و تحمل محن وارده بر شما عزیزان در سنوات اخیر، افزایش چشم‌گیر آمادگی اهل عالم و ملت ایران برای قبول امر مبارک است. این سرمایه گرانبها که با دادن جان و مال و راحت و آسایش و فدا کردن پیشرفت‌های مادی و دنیوی احبای عزیز از پیر و جوان حاصل گشته و اساس ترقیات و فتوحاتی جدید در عصر تکوین محسوب می‌شود، باید به بهترین وجه ممکن مورد بهره‌برداری قرار گیرد....

با توجه به پیام فوق باور داریم که مخالفت با امر الهی امکاناتی برای پیشرفت آن فراهم می‌سازد، در این مورد شواهد تاریخی و یا تجارب شخصی خود را بیان کنید.